

Škafja vsak štrtek
in velja s poštno
vod in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za vsako leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za štrtek leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
opravičilu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Preletniki katol. tis-
kovnega društva do-
živajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pocamenzni listi dobje
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 31.

V Mariboru, dne 30. julija 1903.

Tečaj XXXVII.

† LEON XIII.

Zdaj ob smrti sv. Očeta Leona XIII. se še le prav vidi, kako spoštovan in priljubljen je bil vsepovsodi. Ni dežele, ni mesta, ni vasi, kjer bi se ne žalovalo za njim. Tudi drugoverci se klanjajo sedaj njegovemu velikemu duhu in ga občudujejo. Katoliški svet pa ve, da ga je zadela prebitka izguba.

V naši, lavantinski škofiji se opravljajo, kakor nam dohajajo poročila, zadušnice za pokojnim papežem z veliko pobožnostjo. V stolnici mariborski so imeli v torek, 28. t. m. mil. knez in škof mašo-zadušnico za pokojnega očeta, katere maše so se udeležili zastopniki vseh tukajšnjih oblasti, odposlanci katoliških društev in pa velika množica vernega ljudstva. Po sv. maši pa so mil. knez in škof v krasnem nagovoru slavili velikega papeža, pri katerem so bili sami petkrat osebno navzoči, da so mu poročali o razmerah v lavantinski škofiji.

Izvenrimski kardinali prihajajo v Rim, da se udeležijo volitve novega papeža. Volitev se začne v soboto, dne 1. avg. in mogoče, da bomo v nedeljo že vedeli ime novega sv. Očeta. Avstrijski kardinali, ki bodo tudi volili novega papeža, so: Čeh grof Skrbensky, nadškof v Pragi, Poljak Puzyna, nadškof v Krakovi, dr. Ant. Gruša, nadškof na Dunaju, dr. Ivan Kačtaler, nadškof v Solnogradu. Pri volitvi novega papeža bosta torej Slovane zastopala grof Skrbensky in Puzyna, drugih slovanskih kardinalov pa ni.

Skupno število vseh kardinalov je sedaj 63. Kadar je njih število polno, tedaj jih je sedemdeset.

Glede izvolitve novega papeža, izmišljujejo si listi vse polno vesti. Pravijo namreč, da sta zdaj med kardinali dve struji, jedna da gre za tem, da bi se izvolilo za papeža jednega izmed mlajših kardinalov, druga pa da nastoja, da bi postal papež eden iz starejših kardinalov. Nekateri pravijo, da bo v slučaju, da bo izvoljen star papež, intronizacija preložen na jesen. Naj si bo pa prihodnji papež ta ali oni, gotovo pa je, da bode Italijan.

Politični shod v Hočah.

»Slovensko društvo«, katero ima za politično življenje spodnještajerskih Slovencev veliko zaslug, a je v zadnjih letih vsled različnih razlogov le životarilo in radi tega izgubilo mnogo na svojem ugledu, se je začelo letos zopet gibati. Ne maramo omenjati, kaj se vse godi za kulisami, kar ostane širni javnosti prikrito, ampak danes opozarjamo le na shode, katere je začelo prirejati v ožjem svojem delokrogu, v mariborskem glavarstvu. Prvo tako zborovanje se je vršilo zadnjo nedeljo dne 26. t. m. v Hočah pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo priredi enak shod v Rušah, dne 9. avg. pri Sv. Petru pri Mariboru, in tudi za shode v drugih krajih se že vrše dogovori.

Hoče so za Dravsko polje prag v mesto Maribor in za ta prag se bije ljut boj med

Slovinci in Nemci. Letos so Slovenci pri občinskih volitvah toliko napredovali, da imajo v občinskem odboru šest svojih zastopnikov, Nemci seveda tudi šest. Toda po tem prvem vspehu ne smejo začeti Slovenci mirovati, ampak njih geslo mora ostati: Naprej do popolne zmage! »Slovensko društvo« je prevzelo nalogo, da med hočkimi Slovenci budi in krepi politično samozavednost. Tej nalogi je služil tudi politični shod zadnjo nedeljo dne 26. t. m. pri g. Gselmanu v Hočah.

Shodu je predsedoval vsled odsotnosti predsednika odbornik »Slovenskega društva« veleposestnik in župan g. Franc Pišek iz Slivnice. Pozdravil je v lepih besedah zborovalce, posebno pa navzočega dežel. poslanca g. Ivana Roškarja ter oddal besedo prvemu govorniku g. dr. Vl. Sernecu.

G. dr. Vladimir Sernec govori o narodnogospodarskih težnjah spodnještajerskih Slovencev. Vsak stan naroda se mora razvijati in napredovati. Če eden stan propade, propade počasi celi narod. Kmeti stan je začel propadati. V mariborski okolici gospodari meščan. V Kamnici sta samo dva kmeta! In približno enako je v celi mariborski okolici. Kmeti stan pa propada, ker njegovim pridelki nimajo več nobene cene, in so stroški večji nego dohodki. Kmet se mora vsled tega zadolževati. Povprečno je vsako posestvo za tri četrtine svoje vrednosti zadolženo. Zraven še pridejo visoki in krivični davki. Zemljiški davek nima pri drugih stanovih nobenega vspešnega davka. Kmet mora potom zakonodajstva skrbeti za zboljšanje svojih razmer, a tudi sam si mora pomagati! V to pa

Listek.

Radi spovedne molčečnosti — v smrt. *)

Meseca julija leta 1894 je bilo v sodni dvorani v mestu L u na Francoskem zbranega mnogo občinstva. Na zatožni klopi je sedel duhovnik Bruneau, obdolžen, da je umoril duhovnika Frikota. Za pričo je bila neka ženska, služabnica umorjenega. Bruneau je sedel mirno, svest si svoje nedolžnosti in udan v voljo božjo. Po njegovem bledem obličju je razlit mir in njegov glas doni tako zvonko, tako prijazno in ob jednem tako žalostno in proseče, da je segalo vsakemu v srce. Na raznovrstna vprašanja sodnikov je molčal, le tedaj, ko so ga vprašali, ali je on morilec, je vskliknil, da je nedolžen.

»Ali vam je morebiti kaj znano, ali sumite koga drugega, da je umoril vašega tovariša?« povprašuje sodnik.

V hudem boju je bil duhovnik. »Bog! daj mi moč zoper skušnjavo«, je vzdihnil proti nebu, potem pa rekel: »Gospod, nedolžen sem; jaz nisem morilec!«

»Priča, povejte še enkrat, kje ste bili,

*) O tej dogodbi smo že lansko leto kratko poročali. — Op. uredn.

ko se je zgodilo zločinstvo?« zapove sodnik priči, služabnici umorjenega duhovnika.

»Bila sem ravno v kuhinji, kar zaslišim zamolkel krik. Poslušam, pa ker je bilo zopet vse tiho, sem mislila, da se motim. Videla sem, da je g. Bruneau šel od mojega gospoda. Ko sem zvečer prinesla večerjo, sem našla g. Frikota vsega krvavega in mrtvega. Prestrašila sem se tako, da bi skoro omedlela.«

»Gospod Bruneau«, pretrga sodnik besedo, »ali imate kaj pripomniti na te besede?«

»Gospod sodnik, nedolžen sem!« reče potrto duhovnik in milo pogleda na pričo, ki povese oči.

»To ne zadostuje; vi morate navesti dokaze vaše nedolžnosti!«

»Moja vest in Bog, ki vse vidi in ve, sta dovolj jasna dokaza. Drugih dokazov nimam.«

»Tako pa, žalibog, ne morem verjeti, ker razlogi govore preveč zoper vas. Nedolžnost je že marsikdo zatrjeval in Boga klical za pričo in svojo čisto vest, a vendar je bil največji hudodelnik.«

»Nedolžen sem in udan v voljo božjo«, odgovori duhovnik in zopet pogleda na pričo. »Torej nimate nikakih drugih dokazov?« vpraša sodnik.

Duhovnik molči.

»Zakaj ne govorite? Sumite-li koga drugega? Povejte!«

»Ne vprašajte, dé bolešno duhovnik. »Jaz sem nedolžen!«

Na vsa daljna vprašanja je zatoženec molčal. Ker ni imel nobenih dokazov, so ga obsodili na smrt, da se mu odseka glava. Mirno je sprejel obsodbo, le s tresočim glasom je vskliknil: »Nedolžen sem!«

Obsodba se je mislila izvršiti v treh dneh.

Bilo je jasno, lepo jutro, ko se je trlo vse polno ljudstva na prostoru, kjer je bil postavljen oder za obglavljenje. Ko pripeljejo obsojenca, zavladala je grobna tihota. Nikdo se ni ganil. Vse oči so bile obrnjene v duhovnika, čegar bled obraz je izražal mir in pokoj. Tu in tam so se slišali globoki vzdih in po marsikaterem licu je tekla vroča solza.

Duhovnik poklekne in moli. Rabelj je že stal pripravljen s podvihanimi rokavi in v jutranjem solncu se bliščečim mečem.

»Nedolžen umrjem, zvest svojemu poklicu«, to so bile zadnje besede duhovnikove.

Meč se zasveti, ostrina zažvižga in glava duhovnikova je padla od trupla. Visoko je švignila kri in piskajoč je uhajala sapa. Nekoliko trepetov, nekaj pregibov — in truplo brez glave je ležalo mirno, nevzdravno, čakajoč trobente angeljske, ko bo zopet vstalo. Prelita kri je tekla po odru in se cedila na

so mu potrebne 1. slovenske gospodarske šole in 2. gospodarske zadrage. Kmet ne sme upati, da bo z znanjem nemščine napredoval. Največji nasprotniki slovenskih gospodarskih šol in slovenskih zadrug so Nemci. V mariborski okolici so nam napovedali gospodarski boj. Najbližji dokaz za to trditev je gostilna zavednega g. Gselmana, katerega se Nemci dosledno ogibajo. Vsled tega je dolžnost Slovencev, da podpirajo svoje ljudi, da se drže gesla: Svoji k svojim! Boj med Slovenci in Nemci se bo dobojeval na gospodarskem polju. Zato pa:

Ne straši se boja, ne straši se znoja,
Le moško dejanje krepčuje moža.

Izborni in jedrnat govor je naredil na zborovalce močen utis, in sledilo mu je živahno odobravanje.

Z radostnimi klici pozdravljen nastopi deželni poslanec g. Ivan Roškars. Zahvaljuje se v pristranih besedah svojim kmetjskim volilcem za zaupanje, katero so mu skazali z njegovo izvolitvijo, ter obeta, da bo vse moči zastavil kot poslanec v korist svojih sobratov-kmetov. Potem poroča o delovanju deželnega zbora, ki je imel že dvojno zasedanje, a vsako zasedanje je trajalo le par dni. Slovenski poslanci so storili v teh dveh zasedanjih, kar so mogli. Predlagali so, naj se uvede nov volilni red, ker je sedanjí za kmeta in za Slovence posebej skrajno krivičen. Nadalje so predlagali, naj se ustanovi na Spod. Štajerskem slovenska kmetijska šola. V sedanjem času splošnega napredka mora tudi kmet napredovati, ako hoče premagati vse nasprotnike svojega stanu. In napredoval bo, ako se mu dajo kmetijske šole. Te pa se odrekajo našemu spodnjestajerskem slovenskemu kmetu! Nemška večina nam jih noče dati, ona torej noče, da se naš kmet vzdrži na površju in ne podleže v vsestranskem boju za obstanek. Misliti pa bo treba tudi na to, da se daje v ljudskih šolah na kmetih vsaj zadnji dve leti pouk o kmetijstvu. V drugem zasedanju se je odobril začasni proračun; se dovolila ustanovitev nepotrebnega ženskega učiteljskega v Mariboru ter se volil deželni odbor, v katerem imamo tudi Slovenci v g. Robiču svojega zastopnika. Gosp. poslanec še enkrat zatrjuje, da bo vedno stal na braniku za pravice svojih volilcev. Zborovalci so pozorno sledili zanimivim izvajanjem poslančevim ter večkrat, posebno ob koncu, s ploskanjem in »živijo«-klici izrazili poslancu svoje soglasje.

Nato je govoril na kratko g. Gselman, nadučitelj pri Sv. Martinu pri Vurbergu o namenu ljudske šole in o težkoči, da se iz-

vedejo poslančeve želje glede ljudske šole. Gospod poslanec je še enkrat pojasnil svoje stališče.

Ker se ni nihče več k besedi oglasil, so se prebrale in soglasno sprejele naslednje resolucije:

I. Zbrani volilci izražajo svojim dežel. poslancem popolno zaupanje in jih prosijo, da v vseh slučajih postopajo proti brezobzirnemu nastopu deželnozborske večine in z vsoto odločnosti in pri vsaki krivici ponavljajo zahteve ločitve Spod. Štajerja od Gradca v gospodarskih in šolskih zadevah.

II. Zbrani volilci zahtevajo od deželnega odbora ustanovitev slovenskih kmetijskih in obrtnih šol.

III. Kmetjsko ljudstvo se zgraža nad nečutenim napadanjem od strani nemških in nemčurskih listov ter izjavlja, da bode primorano začeti se držati gesla: svoji k svojim!

IV. Volilci zahtevajo, da se nastavlja na Spod. Štajerskem pri vseh uradih slovenske zmožni in slovenskemu narodu naklonjeni uradniki.

G. predsednik Fr. Pišek zaključi z »živijo«-klici na cesarja zborovanje, ki se je vršilo v najlepšem redu.

Politični ogled.

Četrti shod katoliških učiteljev v Avstriji. Te dni se je zbralo na shodu v Lincu 918 katoliških učiteljev iz vseh delov monarhije. Zborovanje se je pričelo v nedeljo dopoldne v hotelu »Avstria« ter je trajalo prvi dan do 8. ure zvečer. Delo prvega dne je bilo posvečeno po največ posamnim katoliškim učiteljskim društvom, mej katerimi sta bila zastopana tudi Kranjsko in Goriško. Naslednji dan zborovanja so bila na dnevnem redu mej drugimi naslednja poročila: Hofar o izdaji lastnega kataloga mladinskih spisov, Metzler šolska in ljudska higiena, nadučitelj Heider o potrebi večjega vpliva duhovščine na vzgojo mladine, nadučitelj Schwammel o vzrokih pomanjkanja učiteljev, Kaufmann o pomenu hranilnic za katoliško učiteljsko organizacijo. Sprejete so bile z navdušenjem vse zadevne resolucije, kakor tudi one, v katerih se govori o nenravnih razglednicah in pa pijančevanju.

Novi skupni finančni minister. Za skupnega finančnega ministra in upravitelja Bosne in Hercegovine je mesto umrlega Kallaya imenovan doseđanji poslanik v Atenah baron Burian. Zaprisežen je bil dne 29. t. m.

zemljo. Glava je še odpirala usta, jezik je migal in trepalnice še utripale, nato se je tudi to umirilo. Ljudstvo je pa glasno zahtelo, ko je rabelj dvignil odsekano glavo in jo pokazal občinstvu.

* * *

Preteklo je kakih osem let. Dolg čas, ako gledamo v prihodnost, kratek, ako se oziramo v preteklost. Nesrečnega duhovnika je že vse pozabilo; kar se je dogodilo nekaj, da je zopet oživel spomin nanj.

Bilo je zvečer. Dež je pršal in povrh je bilo še veterno, da je vsak — ako ni imel nujne sile — najrajši tičal doma. V mestu Nantesu je nekdo potrkal na župnišče, proseč za spoved k neki na smrt bolni ženski.

Kmalu na to je stopal duhovnik z Najsvetejšim proti majhni hišici. Spodaj v kleti na slabi postelji je ležala ženica srednjih let. Ko jo je duhovnik spovedal in obhajal, je odšel bled in zamišljen. Bolnica je pa poklicala po njegovem odhodu gospodarja in še dva druga ter začela pripovedovati:

»Čutim, da se mi bliža smrt. Strah me je pred njo in pred večnim sodnikom, pred katerega kmalu stopim. Predno pa umrjem, hočem še povrniti, kolikor je v moji moči, čast tistemu, ki je moral zaradi moje hudobije nečastno umreti. — Bila sem več let

služabnica pri duhovniku Frikotu v mestu L... u. Imel je mnogo denarja in večkrat se mi je vzbujal pohlep po njem, vendar sem se od začetka premagovala. Medtem sem se seznanila z nekim človekom, ki mi je obetal zakon. Hotel je od mene denarja, ker pa sama nisem imela dovolj, on je pa čim dalje več potreboval, sem začela jemati svojemu gospodu. Ker sem se bala, da bi mi ne prišel na sled, potem bi zgubila službo, sva se dogovorila, da ga umorim in mu vzamem ves denar. Sklep, ki nama ga je nasvetoval sam hudobec, je dozorel. Ko se je Frik kakor navadno po obedu vlegel, da malo zaspi, sem ga umorila, denar pobrala in ga dala mojemu zaročencu, da bi ga pri meni ne našli. Nato sem prosila g. Bruneauna, da me spove. Gospod, nič huđega sluteč, mi je izpolnil mojo prošnjo in tako sem ga prisilila k molččnosti. Vedela sem, da ne prelomi spovedne tajnosti. Pa mojega zločinstva še ni bilo konec. Satan me je vpletal čim dalje bolj v svojo mrežo. Šla sem na sodnijo in zatožila ter pričala zoper Bruneauna. Obsodili so ga na smrt in mu odsekali glavo. Bila sem že tako v rokah hudičevih, da sem šla gledat na morišče svojo nedolžno žrtev. Videla sem, kako je odletela glava, zdelo se mi je, da me je še v zadnjem hipu pogledalo njegovo oko. To me je tako presunilo, da nisem našla

v Ischlu, kjer sedaj biva cesar. Baron Burian, rodod Madjar, je zet bivšega ogrskega domačanskega ministra Feyervarya in je star 53 let. L. 1875. je bil vicekonzul v Bukareštu, l. 1878. v Belgradu in l. 1880. v Zofiji. Od l. 1882. do 1886. je bil prideljen general-konzulatu v Moskvi in je postal generalkonzul v Zofiji, kjer je ostal do l. 1895. Od tam so ga poklicali kot poslanika na Vürtemberško. Od l. 1897. je bil poslanik v Atenah. Burian bo vodil upravo Bosne in Hercegovine v Kallayevem smislu, to je v smislu protislovenskega madjarskega nasilstva.

V Venecueli, južnoameriški ljudovladi, je še domača vojska. Dve stranki se že mesece bojujeta. Slednjič se je začela nagibati zmaga na vladno stranko. Pri zadnji bitki je bilo na obeh straneh ubitih in ranjenih 1500 mož.

Vojska med Rusijo in Japonsko. New-yorški listi prinašajo vest o preteči vojni med Rusijo in Japonsko. Amerikanci se baje trudijo preprečiti vojsko, ker povdarjajo, da je vzdržanje miru v vzhodni Aziji potrebno, ker bi bile primorane tudi druge velesile poseči vmes. Vzrok razpora med obema državama je ta: Rusija je dobila od Koreje dovoljenje, sekati na otoku istega imena gozdove. Japonska pa trdi, da služi to dovoljenje Rusiji v pretvezo, da more pošiljati vojake v Korejo. Iz Tokija, glavnega mesta Japonske, se poroča, da je začela Japonska kupovati živež in druge potrebščine za vojno, ter da se pogaja za nakup novih vojnih ladij. Tudi ruska mornarica pred Vladivostokom je pripravljena, da lahko vsak čas prične vojsko. Japan se nadeja, da mu pomagata v slučaju vojne Anglija in Francija (?) Rusija že od 15. t. m. pomnožuje vojaštvo v vzhodni Aziji, kamor vozi tudi težke topove. Na železnici ima to prevažanje prednost pred vsem drugim prometom. Položaj je jako napet, ker Rusija noče nič slišati o Japonskih zahtevah zastran Koreje.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. (Novi krajni šolski svet.) Dne 12. julija t. l. se je vršila volitev za načelnika ter uamestnika v krajni šolski svet. Pa strmite, ta dan se je pokazalo, da stoji trojiška župnija na dnu narodne zaspanosti. Po krivdi nekaterih tukajšnjih vplivnih naših mož ter po silni agitaciji tržkega generala ter zgornje-lenartskega župana, se je zgodilo, da je izvoljen načelnikom posilnimec Kirbisch (š), na-

več miru in sem kakor Kajm hodila od kraja do kraja. Moj zaročenec je pa z denarjem pobegnil. Kam, tega ne vem, in še tudi do sedaj nisem ničesar čula o njem. Tako sem preživela v strašnem stanju ta leta; in sedaj na smrtni postelji se mi je vzbudila vest, huje kot kedaj, me žgala in pekla, da mi ni bilo obstati.*

Končala je bolnica in težko sopla. Oči treh poslušalcev so bile rosne. Še nekaj vzdihov — in duša je odšla pred sodbo.

»Odšla je k večnemu sodniku; ali ji bo odpuščeno?« vprašal je hišni gospodar ravno vstopivšega duhovnika, kateremu je na kratko povedal nam že znano povest.

»V nebesih je večje veselje nad enim grešnikom, ki se spokori, kakor nad devetindvetdeseterimi pravičnimi«, odgovori ta resnobno in častljivo.

Veliko zanimanje in pozornost je vzbudila ta dogodka, ki se je razširila po časnikih. Eni so obsojali prenašlo sodbo, drugi so se hudovali nad zločinko in zopet drugi so pomilovali nedolžno umorjenega duhovnika. Tudi mi si lahko mislimo svoje. Duhovnik Bruneau je padel kot žrtva svojega poklica, akoravno bi si lahko z eno samo besedo ohranil življenje.

Tak je katoliški duhovnik!

mestnikom pa zvesti pristaš njegovega protinarnodnega mišljenja. Seveda je bilo to velikansko veselje v tukajšnjem »rajhu«. Kar komično je bilo gledati, ko si je »general« mel roke ter svojim vernim ovčicam razlagal, kako bodo sedaj vpeljali nemški učni jezik. Ali čujete sedaj, dragi kmetje, s čim vam bodo plačevali vašo brezbriznost. Seveda bodo ti ljudje lahko dosegli, kar se jim poljubi, ker v celi župniji nimamo sedaj skoro našega moža, na katerega bi se mogli popolnoma zanesti, da bi kot odločen mož nastopil proti tem spletkarjem. Zares, kar zona nas je spreletavala, ko smo izvedli, da je doslej narodni kmet Vogrin iz Porčiča tudi nasprotno volil. Res tužna nam majka, ako se niti več na takšne može ne smemo zanesti, kateri zastopajo pri slovenskem okrajnem zastopu ter hranilnici tako važna mesta.

To stavimo okrajnemu zastopu ter hranilničnemu vodstvu v preudarek, ako še je res v slovenskih rokah. Komur pa še je kaj mar za našo slovensko stvar v naši župniji, ti stopimo »skupaj, da si ustanovimo prepotrebno »Bralno društvo«, da se začnemo po vzgledu sosednih župnij organizirati, ker drugače nemara ne bo dolgo do tega, da bodo dali ti od slovenskih žuljev živeči nemškutarji v občinsko ječo zapirati iste kmete, kateri bo si upal v tem »pragermanskem« tržišču slovensko besedo spregovoriti.

Sv. Jurij ob Ščavnici. »Obljuba dolg dela«, pravi pregovor. Da klubujem temu izreku, spolnim obljubo. Pri nas so razmere res žalostne. Srce me boli, ako gledam na pošti veliko število malovrednih listov, listov, ki niso vredni, da se je za nje porabil denar, da se je za nje porabilo toliko dragega časa. Imamo res lepo število dobrih listov, ki vihte orožje v obrambo milega naroda, ki se odločno poteguje za kmetijski stan. In naše ljudstvo! Dobro je in pobožno ali žalibog — Prišel je hudobni duh v podobi nemčurskega lističa, ter začel sejati med lepo, bujno rastočo pšenico škodljivi plevel. Če pogledamo v Sovjak, — sam »Štajerc«. Pametni ljudje zaničljivo govore, da ima v Sovjaku skoro vsak ptujski mrčes, kateri nima kruha. Kdor pozna razmere, bi hitro pritrtil. In večina teh naročnikov ga dobiva brezplačno. Sliši se celo, da ima pri tem svojo roko vsem dobro poznan »Štajercijanec« in da ga plačuje skupaj iz tujega premoženja. Rojaki! Pomislite, kako nesramno piše ta list, kako besno, celo divje blati, z njemu lastno podlostjo vse, kar je dobrega, lepega in poštenega, kakor bi Slovenci bili eden izmed onih še divjih, nekulturnih narodov v Afriki ali Avstraliji. In ni čuda, da isti ljudje, ki tako radi prebirajo divjosti tega lista, postanejo sami divji. Koliko primerov bi lahko navedel. Slovenci! Če se ozremo v ona blažena leta nazaj, ko še nismo poznali divjega ptujskega lističa, morajo nas posiliti solze. Uboga mati Slovenija, kaj ni vse doživela. Lastni sinovi, lastne hčere te tepejo, te psujejo ter raje sežejo po tujem, njim škodljivem blagu. Domače jim ni po volji. Oh, kdaj bo konec trpljenja, narodu našemu, ki krvavi iz mnogih ran. Bratje Slovenci, sestre Slovenke! Ali nimate srca za svoj dom?! Čemu bičati, čemu prodajati in zaničevati zemljo, v kateri spe mirno spanje naši očetje. Saj so mnogo trpeli v življenju, ko so se borili za svojo očino, privoščimo jim mi, njih potomci, mirno počivati; ne grenimo jim toli zaželjenega miru.

Žalostni časi! Srce poka vsakemu rodoljubu, stoteri vzdih hite iz prs k nebesom pred božji tron, kjer stojita sveta slovanska brata. Solunska brata, ki sta prva prižgala ogenj prave ljubezni za sv. vero in milo, ljubo domovino v srcu Slovencev, dajta, da izgine ves razpor, da zaslepljeni Slovenci objemo svojo mater. Dajta tudi našim ljudem, da vržejo nesramen ptujski list proč, oni list, ki jim blati to, kar sta vidva kinčala.

Ne daleč od župnijske cerkve leži lepa vas Selišči. Res moram reči, da je lepa vas, še tem lepša, ker v nji prebivajo in gospo-

dujejo vrli Slovenci! Še lepša, še krasnejša bi še bila, ko bi isti nekateri naročniki »Štajerca«, postali zopet vrli Slovenci. Kresec Arni, Vüček, Šümetjov fant in Kokot, ali se spominjate onega trenutka, ko ste sadili lipo, ali še onega lepšega, ko ste se z nami vred borili za dragi dom. Čemu ste pobegnili od svoje zastave, od naše zastave? Ali ne veste, da kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti? Žalostno! Nikar se pa ne jezite nad temi vrsticami. Opomin je dober, četudi nekoliko oster, vendar prihaja iz ljubečega srca. Prepričajte se, da je res, da vas vodi »Štajerc« samo za nos, da dela le za svojo stranko ter bi rad napravil iz vas janičarje. Ne vdajte se mu! Kamni ob cestah, porošeni s srčno krvjo naših pradedov, naj vam bodo neme priče izvršenih junaških del za krst častni in svobodo zlato. Duh padlih junakov naj vas bodri, naj vas pripelje nazaj pod zapuščeno trobojnico, da bomo skupno zaklical sovražnikom našim, da jih bo obhajala groza, strah in trepet pred silnim velikanom.

Poglej — to narod naš je — krut tiran,
ta narod vstaja zdaj na dan;
oprostil tvojih se je spon,
svoj hoče biti Sloven, svoj —
otresel tvoje je gospodstvo...

Rodoljub.

Videm. (Občinska volitev.) Po naročilu c. kr. namestnije v Gradcu se je vršila dne 22. julija t. l. tukaj dopolnilna volitev namesto onih občinskih odbornikov in namestnikov, kateri so se tej svoji službi meseca majnika odpovedali. Vzrok tej odpovedi je znan: novoizvoljeni župan Franc Ban ni ugajal videmskim liberalcem. Ker so manjkali v I. razredu 4 odborniki in 2 namestnika in ravno tako v III. razredu tudi 4 odborniki in 2 namestnika, se je moralo v obeh razredih ravno toliko odbornikov in namestnikov voliti. Liberalci se niso vdeleževali volitve in tako so bili slovenski in katoliški možje izvoljeni v obeh razredih skoraj soglasno. Izvoljeni so v III. razredu Jakob Ašič, Janez Bogovič, Anton Golič in Gregor Pleterski; namestnika: Miha Barbič in Vincenc Držanič. V I. razredu: Jožef Koritnik, Miha Golob, Jožef Molan in Jurij Planinc; namestnika: Martin Ječ in Simon Koritnik. Nekdo izmed naših se je sicer nekaj puntal proti nekaterim izmed izvoljenih odbornikom. Toda skoraj nihče ga ni poslušal. Svetujemo mu za prihodnje volitve, ki se bodo vršile v vseh treh razredih čez leto dni: Pri vsaki volitvi, bodisi za občino, okraj, za deželni in državni zbor držijo katoliški možje vsi skupaj in nedelajo v svojih vrstah razpora. Ti ne smeš ravnati proti temu, kar je na volilnem shodu sklenila večina. Če delaš proti sklepu večine, si izdajavec. To pa znaš, da ime izdajavca ni lepo ime. — Vdeležba je bila srednja, ker se nasprotniki niso nič gani, dela pa je bilo na polju silno veliko. Ob prihodnjih splošnih volitvah pa ne sme nihče ostati doma. Kdor se tako važnega posla, kakor so volitve, noče vdeleževati, ali voli z nasprotniki, ni prijatelj slovenskega ljudstva, ampak njegov sovražnik. — Načelnik krajnemu šolskemu svetu na Vidmu je zdaj vrl Slovenec in katoliški mož: Franc Vodopivec. Naša sveta stvar napreduje, naj se nasprotniki še toliko jezijo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod. »Slovensko društvo« priredi v nedeljo, dne 2. avgusta v Rušah politični shod. Govorila bosta državni posl. in deželni odbornik gospod Fr. Robič o splošnem političnem položaju, gosp. dr. Fr. Rosina pa o narodnem šolstvu na Spod. Štajerskem. Zborovanje se vrši na vrtu gosp.

Muleja. Začetek ob 4. uri popoldne. Slovenci zelenega Pohorja in dravske doline, pridite v obilnem številu na shod!

Katol. politično društvo „Sava“ za brežiški in sevniški okraj priredi v nedeljo, dne 9. avgusta t. l. javni shod pri županu g. Pajdašu v Zgornji Pohanci Zdolske župnije. Začetek ob 3. uri popoldne. Poročal bo deželni in državni poslanec g. Jos. Žičkar.

Osebnost. Deželni šolski nadzornik Peter Končnik je dodeljen dežel. šolskemu svetu štajerskemu.

Imenovanje. Pravni praktikant pri mariborskem okrožnem sodišču v Mariboru g. Bogomir Mathiaschitsch je imenovan avskultantom.

Iz pošte. Poštar v Št. Ilju v Slov. gor. Karol Svaty se je odpovedal svoji službi.

Za tretje porotno zasedanje v Mariboru je imenovan predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrožne sodnije Robert Greisdorfer in kot njegovi namestniki višji deželnosodni svetnik dr. Franc Voušek in deželnosodna svetnika dr. Ignac Pevec in dr. Ant. Morocutti.

Mariborske novice. Mizarski pomočnik Avg. Hrastnik podedoval je pred nekoliko tedni nekaj tisoč goldinarjev. Dal si je napraviti uniformo nadporočnika ter se je vozil okoli, pil v nekaterih gostilnah ter se slednjič v neki gostilni pijan preprial. Policija, ki ga je prijela, izročila ga je sodniji. — V torek, dne 28. t. mes. je bila v stolni cerkvi maša zadušnica za rajnim papežem Leonom XIII. V cerkvi sv. Alojzija so pa imeli vojaki mašo zadušnico. — Dinar Jožef Ksundl iz Selnice je minulo nedeljo odrezal več cvetočih rož na tukajšnjem mestnem pokopališču. Policaju, ki ga je zaradi tega prijel, se je zagovarjal, da je hotel rabiti rože kot zdravilo za svojega bolnega očeta. Zaradi škode, ki jo je povzročil, se bode moral zagovarjati pred sodnijo. — V tukajšni mizarski delavnici g. Beraneka so bili pomočniki nezadovoljni s poslovojem Kollerjem ter so zahtevali, da se odpusti. Pomočnik Sviben, kateri mu je žugal s stolom, je bil od policije aretiran. — V torek, dne 28. t. m. so zdirjali preplašeni konji posestnika Bernarda iz Spod. Gorice, medtem ko je ta šel k železninarju v bližini ter so dirjali skozi več ulic, predno so jih ustavili. Med potom so izgubili zadnji del voza ter so tudi neki tuji voz poškodovali.

Umrli je v Tepanju pri Konjicah posest. in lesni trgovec Simon Napotnik po dom. Kolarič. Svetila mu večna luč! — Umrli je 27. t. m. v Gradcu profesor na univerzi g. dr. Simon Šubic v starosti 73 let. Čeravno je bival dolga leta daleč od svoje domovine, vendar je njegovo srce vedno zvesto bilo za slovensko domovino. N. v m. p.!

Zgornja Ponikva. Dne 22. junija smo pokopali, kakor ste že na kratko javili, Jerneja Košan, očeta gosp. profesorja Janeza Košana v Mariboru. Rajni je bil 76 let star in kremenitega značaja. Kot skrben oče in dober gospodar si je vzgojil sina profesorja in hčer Marijo, koja že nekaj let, zaročena vrlému možu Jože Vasle, gospodari na domačiji. Kako lepa ljubezen in sloga je tu vladala med starimi in mladimi, naj bi bilo marsikomu v vzgled. To je bil istinito skrben oče, ljubezniv mož, dober gospodar, miroljuben sosed in pameten občan. To nam je pričal dan pogreba; kajti od blizu in daleč je prihitelo mnogo sorodnikov, znancev in prijateljev rajnega do groba spremljat. Bodi mu zemljica lahka!

Na ptujski gimnaziji se je vršila matura 22. in 23. t. m. pod predsedništvom c. kr. džel. nadzornika g. dr. Stornika. Izid je bil po izreku g. nadzornika jako ugoden; med enajstimi maturanti morata le dva izpit iz enega predmeta čez dva meseca ponavljati, vsi drugi so bili proglašeni zreli za obiskovanje visokih šol.

Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 28. t. m. je bil pred tukajšnim okrož. sodiščem obsojen kasir nemške posojilnice Janez Raunig zaradi poneverjenja na 18 mesecev težke ječe, postrene z enim postom vsak drugi mesec. Tat Mravljak je bil vodja šentlenartskih nemčurjev, Raunig njegova desna roka! Živelo nemčurstvo!

V dosmrtno ječo je obsodilo najvišje sodišče Mihaela Weidinger, katerega je okrož. sodišče v Mariboru obsodilo na smrt in katerega je cesar pomilostil.

Spremenitev krajevnega imena. Ministrstvo za notranje zadeve je dovolilo po sporazumljenju s pravosodnim in finančnim ministrom, da je spremenila občina Krecenbach (okraj Maribor) svoje ime v Legen pri Ribnici.

Ptujske novice. V tukajšnjem mestnem vrtu si je zlomil gimnazijec Hintze v noči od minulega petka na soboto nogo! — Sodniji so izročili minuli teden nekega Ludovika Skačan, ki je prodajal v Bregu pri Ptuj navadne kovinske prstane kot zlate. — Zapri se 17. t. m. zavoljo prestopka npravnosti mizarskega mojstra J. Versiča in njegovega pomočnika J. Zurmana iz Pobreža pri Ptuj ter J. Krajncja iz Lubstove.

Razpis štipendij. Hranilno in posojilno društvo razpisuje za učence na kmetijski šoli na Grmu za bodoče šolsko leto več štipendij. Te štipendije se bodo podelile sinovom večjih kmečkih posestnikov iz sodniškega okraja ptujskega. Pismene prošnje so pri podpisnem ravnateljstvu vložiti do 15. avgusta 1903 in morajo prosilci izpolniti vse pogoje, predpisane za sprejem učencev v kmetijsko šolo na Grmu. — Na Ptuj, dne 25. julija 1903. — Ravnateljstvo.

Občina Cerkevjak pri Sv. Antonu v Slov. gor. in druge v okolici ležeče občine so okužene po trtni uši. Trtno uš je konstatalirale gosp. Matjašič, komisar iz Gradca. Precej zlo je razširjena trtna uš v vinogradih okoli cerkve. Gospodarji, kateri si hočete vinograde še nadalje ohraniti, poučite se natančno o trtni uši, začnite se pečati s cepljenjem ameriških trt ter ne poslušajte onih ljudi, kateri vsled svoje neumnosti ne verujejo, da bi sploh bila trtna uš.

Pri Sv. Urbanu pri Ptuj so aretirali orožniki minoli teden kmeta Alojzija Versič, ki je na sumu, da je zažgal pri Ermanu v Trnovcih. Pri tem se je zoperstavil Versič orožnikom, ki so bili primorani rabiti orožje ter so ga z bajoneti večkrat ranili. Prepeljali so ga k sodniji v Ptuj.

Pri Sv. Lenartu blizu Velike Nedelje je začela dne 20. julija poslovati poštna nabiralnica ter ima zvezo z velikonedeljskim uradom vsaki dan razen nedelj.

Samomor. Izven postaje Šoštanj je povozil vlak dne 28. t. mes. okoli pol 8. ure zjutraj nekega Absteter, nekdanjega mežnarja v Zavodni. Strojvodja je sicer opazil, ko se je on vrgel na tir, toda ni mu bilo mogoče v tako kratki daljavi vlaka ustaviti, ki ga je čez sredo prerezal in strašno razmesaril. Vzrok samomora ni znan.

Iz Šoštanja se nam poroča: Dne 21. julija, ko je nas dohitela tužna vest, da je sv. oče papež Leon XIII. prominul, zbral se je občinski odbor k izvanredni seji ter je v isti izrazil svoje globoko sočutje, katero se je prevzvil. knezoškofu lavantinske škofije s sledečimi besedami brzojavilo: Izražamo svoje globoko sočutje nad bridko izgubo, kojoj trpi ves katoliški svet. Občinski zastop trga Šoštanj. — S stolpa občinske hiše vihra črna zastava v znak žalosti.

V Marnbergu je ustavila usnjarska tvrdka Wrentschur plačevanja, ker znašajo dolgovi že okoli 300.000 K.

Zvest pes. Nek gospod se je s svojimi konji odpeljal od doma na poldrugo uro oddaljen kraj. Doma so čez 4 ure izpustili psa iz hiše; in pes je po sledu domačih konjev šel svojega gospoda iskat in ga tudi našel.

Težko poškodovan je v noči od dne 19. na 20. t. m. kmetski fant Blaž Kelenc

iz Malevesi svojega tovariša Janeza Voglar iz Gorišnice.

Ogenj. Minoli teden je zgorelo gospod. poslopje Marije Krošl v Župečji vasi. Zažgal je 8 leten fant. — Dne 15. t. mes. zjutraj je zgorelo v Spodnji Polskavi gospodarsko poslopje Antona Mohorko. — V nedeljo, 26. julija popoldne je zgorela nad Vidmom hišica štacunarja Franca Prešiček. Ker je bila lesena in krita s slamo, je bila zaman vsa pomoč. — Dne 26. t. m. ob 10. uri zvečer zgorelo je gospodarsko in hišno poslopje pri Matiju Radolič v Rogozi. Sumi se, da je zlobna roka užgala. Ko je hotel posestnik živino rešiti, ga je ogenj posul in vsled opeklin je drugi dan umrl. Zavarovan je za 1400 K; škode je okoli 2000 K. — Zgorela je dne 24. t. mes. predpoldne v Pišecah hiša Ane Vertovšek. V hiši sta stanovala Franc in Ana Dimitrovič, katerima je zgorelo vse pohištvo. — V Kušerniku pri Sv. Jakobu v Slov. gor. je zgorela 26. t. mes. pri vinogradu Ivana Kokol hiša s stikalnico in kolarnico. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Nesreče. V Negovi je odtrgala mltilnica 18 letnemu viničarskemu sinu Francu Fekonja tri prste na desni roki. — V Strazah, občina Sv. Vid se je ponesrečil v tamošnjem kamenolomu delavec Miha Guncer. Zasula se je zemlja ter ga na glavi in nogah precej poškodovale. — V cinkarni pri Celju se je 18. t. m. opekel na nogi delavec Ant. Kožuh. — V Zalcu je pri zidanju hiše padlo bruno na glavo ženi Fani Fleis p. d. Santl ter jo tako močno poškodovalo, da je čez pol ure umrla. Otrok, katerega je držala v naročju, ima zlomljeni obe nogi. — V Lučah v Sav. dolini se je ponesrečil minulo soboto, dne 25. t. m. neki zidarski mojster iz Kamnika. Nesel je narodno zastavo v zvonik, ker je bila drugi dan cerkvena slovesnost drvarjev in lesnih trgovcev. Pri pritrjevanju zastave se mu odlomila na polovico petelin na stolpu in revež je padel na cerkveno streho, kjer je mrtev obležal. Mož je bil že mnogokrat na stolpu. Pravijo, da je bila ta njegova zadnja pot — osemštirideseta.

Iz Majšperga se nam poroča: V Novemestu na Kranjskem so prijeli neko deklico, katera je pri sodniji izpovedala, da ji je ime Ivana Bratuša in da je hči Franca in Marije Bratuša v Gornjih Podložah, župnije Majšperg. Kot 13 letna deklica je ušla pred tremi leti od doma, ker se je bala kazni. Šla je čez Celje na Kranjsko. Pozna vse učitelje in katehete v Majšpergu in Makolah ter vse tamkajšnje razmere. Deklica pravi, da je rojena 24. maja, samo katerega leta je pozabila. Vse izpovedi deklice se natanko strinjajo z umorjeno Ivano Bratušo, zaradi katere sta bila njen oče Franc Bratuša in njena mati Marija obsojena, ker sta jo umorila, njeno truplo vrgla v peč ter celo pečeno meso povžila. Tako sta namreč sama obstala pri sodniji. Zdaj je nastalo vprašanje, ali sta pri sodniji lagala, ali pa laže deklica, ki se potem ne imenuje Bratuša. Preiskava bo dognala, kdo je lažnivec!

Boj s ciganom. Iz Pilštajna se poroča: V četrtek 23. julija prišla sta v okolico Lesično občine Pilštajn popoldne kot hrast močan cigan in mlada ciganka. Denarja imela sta dovolj ker sta ga vkradla nekje za Savo in sta v prodajalni precej veliko izdala ter se potem napotila v bližnji gozd. Kmalu za njima prideta dva orožnika z Zidanega mosta in to postajevodja Košar in še jeden tovariš. Ljudje jima povedo za skrita ptička in ona nagloma kreneta v hosto in najdeta oba. Cigan se brani na vse kriplje. Dvakrat ga zgrabi postajevodja, ter mu iztrga srajco spredaj in zadaj, da mu ostane ista v rokah. Cigan je mahal proti orožniku z nekim ostrim predmetom in ga močno ranil na glavi. Nesreča je hotela, da se je orožniku spodrknilo in padel je čez visoko pečino in ostal nezavesten ves krvav. Cigan skoči kot blisk za njim in bi ga gotovo umoril, a prihiti naglo postajevodja Košarju na pomoč njegov tovariš,

ki je ciganko stražil in zabode v glavo in rame cigana. Orožnik hitro priskoči k postajevodju, ki je vso zavest zgubil. Cigan pobegne, a postajevodjo so prenesli v hišo Janeza Bokalič, kjer se je zvečer zavedel in počasu prišel k sebi. Revež ima na glavi rano in v celem truplu čuti bolečine. Cigana so potem iskali do polnoči, a našli so ga blizu Krivice še le v petek predpoldne. Iskalo ga je več orožnikov in kakih 10 kmetov. Neki kmet ga je vstrelil v noge, a še je bežal. Ko so se mu približali ljudje, je še marsikateremu prav goriko prinesel. V tem boju je prišel cigan še ob prst. Vsega ranjenega so potem prepeljali v Kozje. Tudi g. postajevodja se je odpeljal na Zidan most in potem menda v bolnišnico. Skoro bi postal žrtva težkega poklica, zato mu Bog daj kmalu zdravje.

V Savi je utonil 19. t. m. trgovski učenec Franc Zorko. Mrtvo truplo so potegnili iz reke pri Sv. Nedeli na Hrvškem.

Mrtvo truplo nekega Jakoba Biedermana, ki je izginil pred več časom, so našli v Žireh dne 26. julija.

Delo je ustavilo premogarsko podjetje Bohemija v premogokopu Pečovnik blizu Celja.

Vsled svinjske kuge je prepovedan izvoz svinj iz političnega okraja Brežice, dalje iz okrajev Golovabuka in Legen (okraj Slov. Gradec).

Cerkvene stvari

Zlatomašnik Anton Hajšek. Dne 25. julija je bilo petdeset let, ko je bil sedanjí častni kanonik in slovenjebistriški dekan preč. gosp. Anton Hajšek posvečen mašnikom. Ne samo hvaležnost do zlatomašnika, ki je bil v prejšnjih letih marljiv sotrudnik našega lista, ampak tudi globoko spoštovanje do moža, ki je osivel v službi za Boga in slovensko domovino, nas sili, da se ga spominjamo ob njegovi zlati maši, ki jo bo slavil v krogu svojih duhovnih sobratov in obdan od udanega mu ljudstva dne 3. avgusta. Zlatomašnik Hajšek je v vsem učenec nepozabnege škofa Slomškega, in s tem je povedano vse! Mož širokega znanja, mnogih izkušenj, kot zlato čistega značaja, globoko vernega srca, natančen v svoji službi, srčno ljubeznjiv nasproti vsakemu, popolnoma udan svojim duhovnim bratom, tak je zlatomašnik Hajšek in kot tak je znan in ljubljen po celi vladi-kovini. Ob njegovem prelepem slavlju, ki mu ga je dal doživeti vsedobri Bog, radujemo se tudi mi ter kličemo dičnemu zlatomašniku: Še na mnoga leta!

Petindvajsetletnico duhovništva so dne 22. t. m. obhajali častiti gg. župniki Murkovič pri Sv. Barbari v Haložah, pl. Pohl v Pišecah in Šmid v Solčavi.

Prestavljeni so č. gg. kaplani: Jožef Trafenik iz Škal v Galicijo, Evald Vračko iz Vranskega v Jarenino, Mat. Eferl iz Velike Nedelje v Ponikvo, Franc Stuhec iz Sv. Tomaža pri Veliki Nedelji v Ptuj, Ivan Ilc iz Koprivnice v Podsredo in M. Zemljič od Sv. Križa pri Slatini k Sv. Križu pri Ljutomeru.

Novo nastavljeni kot kaplani so č. gg.: Fr. Steremšek v Koprivnici, Alojz Zamuda v Črešnovcih, Valentin Koprivšek v Škalah, Fr. Močnik pri Sv. Tomažu pri Veliki Nedelji, Fr. Ozvatič v Veliki Nedelji, Mart. Petelinšek v Vranskem in Janez Luskar pri Sv. Florijanu pod Bočem.

Nastavljena sta kot kaplana č. gg. provizorja: Fr. S. Gomilšek pri Sv. Benediktu v Slov. gor. in Jakob Krajnc pri Sv. Križu pri Slatini.

Umrl je dne 24. t. m. pri Sv. Trojici v Haložah vlč. g. župnik minoritskega reda P. Aleksander Sovič. Pogreb je bil v nedeljo.

Pri Sv. Juriju ob Štavnici se bode od 2. do 9. avgusta sv. misijon obhajal pod vodstvom č. gg. misijonarjev lazaristov od Sv. Jožefa pri Mariboru.

Birmancev v dekaniji Videm je bilo 4104 in sicer: v Sevnici 594, v Rajhenburgu 857, v Vidmu 322, v Brežicah 590, v Dobovi

550, v Kapelah 320, na Bizeljskem 428, v Pišecah 443.

Društvena poročila.

Prošnja. Cenj. podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, ki še niso naznanile svojih odborov in udov družbinemu vodstvu, se lepo prosijo, naj to kar najhitreje store.

Velika Nedelja. Bralno društvo »Mir« pri Veliki Nedelji priredi dne 9. avg. v šolskih prostorih veselico v prid družbi sv. Cirila in Metoda s sodelovanjem domačega pevsk. in tambur. zbora.

Mala Nedelja. Bralno društvo pri Mali Nedelji priredi dne 23. avgusta veselico v gostilni g. Senčarja. Na vspredu je petje, igra in šaljiva pošta ter godba.

Zavrč. Dne 19. julija smo se zbrali v precejšem številu v šoli, kjer so nam gosp. nadučitelj Ant. Križ prečitali pravila, katera smo nedavno potrjena dobili iz Gradca ter nam posamezne točke še bolj natanko pojasnili. Po kratkem nagovoru č. g. kapelana Ivana Vogrin, kateri so nam v kaj lepih besedah razložili pomen in korist bralnega društva ter posebno povdarjali, naj bi mladina, v katere rokah je bodočnost, v obilnem številu pristopala k novemu društvu. Nato se je volil odbor. Enoglasno se je izvolil za predsednika g. naduč. Ant. Križ, podpredsed. Ivan Budigam, tajnik Ant. Strajnsak, blagajnik č. gosp. kapelan Ivan Vogrin, knjižničar Martin Ornič in pevovodja Martin Ornič ter Ant. Strajnsak, namestnika Blaž Bratuša in Franc Geč. Upamo, da se je bralno društvo na dobri podlagi ustanovilo. Ker pa je začetek povsod težak, posebno ker nam manjka dobrih knjig, zato se mlado društvo s posebno prošnjo obrača na vse rodoljube, da bi nas s knjigami podpirali in blagovolili poslati bralnemu društvu v Zavrču. Vsak dar bomo s hvaležnim srcem sprejeli ter darovalce v »Slov. Gosp.« naznanili. Gotovo bo odbor vse storil, da bo društvo doseglo svoje vzvišene namene. Ob enem pa so tudi udje prošeni, da odbor podpirajo in tako zabranijo branje slabih časnikov. Dokler bodemo skupno ter složno delovali ter ostane taista navdušenost in dobra volja, katero smo na zboru obljubili, bomo sli res naprej — mi mladi. Mlademu društvu pa kličemo: razcvitaj se, probujaj se!

Dobrna pri Celju. Dobrnška »mladeniška zveza« pokazala je v nedeljo dne 19. julija, kako razumeva svoje geslo: »Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!« »Zveza« je imela svoj prvi občni zbor in pri tej priliki so pristopili skoro vsi mladeniči »Zveze« k sv. zakramentom. Ganljivo je bilo gledati mladeniče, kako so v vrstah stopali k mizi Gospodovi. Marsikatero oko je bilo solzno pri tem prizoru in prav je imel poročevalec, ko je v letnem poročilu rekel, da si je danes marsikateri oče želel imeti takega sina. Popoldanska veselica je bila najštevilnejše obiskana. Posebno se mora omeniti Celjane in Konjičane, tudi iz Novocerkeve in Frankolovega ostali so nam zvesti, Šmartin samo po sebi umevno. Moški zbor šmartinski je pel, kakor še vedno, izborno. Vsa čast vodji in pevcem! Letno poročilo podalo nam je kratko delovanje »mladen. zveze« v prvem letu. Želeti je, da bi se pričeto delo pogumno nadaljevalo, da se uresničijo besede poročila, da postanejo iz mladeničev kedaj možje, ki bodo vedeli braniti slovensko posest z duhom in telesom. Slavnostni govornik se je spominjal v začetku sv. očeta Leona XIII. kot velikega prijatelja Slovanov, ter v nemal mladeniče in navzoče sploh k verskemu in rodoljubnemu delu. Opozarjal je tudi mladeniče na veliki mladeniški shod, ki se vrši dne 16. avgusta v Petrovčah. Igra »Zamujeni vlak«, vseskozi šaljivega značaja, je vzbujala glasen smeh. Peter in Martin sta se dajala dobro. Ostale vloge so manjše, zato se ne dajo tako lahko presoditi. Prosta zabava pri Korenu je bila prijetna in vesela. Mogočni »živijo«-klici so doneli odhajajočim gostom. »Mladiški zvezi«

dobrnški želimo obilo uspeha. Velika naloga še čaka dobrnske mladeniče. Kakor slišimo, je še dokaj takih, ki hodijo rajši za tistimi, ki jim ponujajo šnops in pivo na prosto voljo. Marsikateremu so se sicer že odprle oči in želeti je, da se kmalu vsem. Skrbite za to, vrli slovenski mladeniči na Dobrni, da se ne bo reklo, da je na Dobrni kak Judež med fanti.

Od Sv. Petra v Sav. dol. Tukajšna »Prostovoljna požarna bramba« zadnji čas vrlo napreduje. Moštvo požarne brambe se je zdato pomnožilo, ima redne vaje, omislilo si je novo lepšo obleko in kaže vsestransko vstrajen napredek. Tudi v slučaju nesreče požara je navadno prva na svojem mestu, bližnjemu v pomoč. Zato je pa tudi vredna vsestranske podpore. Zatorej, da se pokaže obče zanimanje za to obče koristno društvo, pohitim v prav obilnem številu na veselico, katera se priredi v korist tega društva v nedeljo, dne 2. avgusta ob 4. uri popoldne v prostorih gostilne gosp. Alojzija Šribar v Dobrtešivasi. Pri tej veselici bodo iz prijaznosti sodelovali tamburaši iz Petrovč in diletantje ter mešani pevski zbor iz Gotovelj. Dnevni red je jako zanimiv in obširen. Za tako bogat vspredu je vstopnina za sedeže prvih dveh vrst samo po 1 K, za nadaljne štiri vrste po 60 v., za zadnje sedeže samo po 40 v.; stojišča so po 30 v. Ker je čisti dobiček namenjen »Prostov. požarni brambi pri Sv. Petru v Sav. dol.«, se preplačila in darila hvaležno sprejemajo. Pridite torej vsi, od blizu in daleč in ne bodi vam žal darovati nekaj grošev v blag namen. — »Vsaki dan in vsako noč — Mi smo bližnjemu v pomoč!«

Bratskim društvom prostovoljnih ognjegascv! Avgusta meseca tega leta poteče 50 letnica gasilnega društva kraljevskega glavnega mesta Prage, zibelke češke požarne brambe sploh. Da bi ta posebni in v organizaciji slovenskih gasilnih brambovcv edini pojav žel zasluzeno pozornost in oceno, sklenilo je mladostno združenje prostovoljne slovenske požarne brambe na shodu v Bohinji v Galiciji, da naj se vrši vsled posebnega pomena tega slučaja, v spomin na njeno ustanovitev in k osveženju vzajemnosti slovenske v dneh 14., 15. in 16. vel. srpana letošnjega leta prvi občni zbor, spojen s proslavo 50 letnice gasilnega društva kraljevskega mesta Prage. Ta znameniti in obetajoči čin, sledovani posebno od češke prostovoljne požarne brambe, ki je dala povod k ustanovitvi združenja, dosegel je polno priznanje in oceno v blagohotnem sprejemu pokroviteljstva od strani slavnega občinskega sveta kraljevskega glavnega mesta Prage, in zato vzbuja v najširših krogih najživahnejše zanimanje, katero spremlja opravičeno upanje, da se bode končal prvi občni zbor s popolnim vspehom. Pripravljamo se na veliko delo. Močnim činom hočemo dokazati vpricho naroda, kaj zamore ljubezen in vnetost za skupno stvar nas vseh, kaj premore trajno prizadevanje, strogi red in samozatajevanje, kaj premore nepretrgano delo v službah naroda, ki ne hlepi po dobičkariji in po slavi. Hočemo pokazati, da ideja gasilstva raste in da se mogoči, da se število društvenikov vedno množi in da se ta ideja človekoljubja in ljubezni do bližnjega spaja v harmonično celoto z idejo domoljubja, narodne zavesti in slovanstva sploh. Čutimo to vsi, da narodi slovenski v le tej državi nimajo postlano z rožicami. Neprodirne tmene in težki oblaki se vlegajo čisto na naše narodno ustrojstvo. In lepše ne bode, dokler narodi slovenski ne bodo poznali sami sebe, dokler se ne upro sovražniku jednako krutemu, kakor brezobzirnemu. V tej važnej dobi hočemo pokazati, da je ravno ta ideja vzajemnosti slovenske pognala ne samo v Sokolstvu globoke kornine, ampak tudi v srcih vseh udov prostovoljnih požarnih bramb slovenskih, da smo navdušeni njeni pristaši in da hočemo smisel za njo širiti v vseh narodih slovenskih in v vseh slojih teh narodov. A k prvemu javnemu

in slavnemu dokazu teh svojih trudov, v dokaz uspehov in napredovanja našega dela, Vas kličemo, bratje, na shod v zlato slovensko matko Prago, za vtrditev prijateljske vezi, katera more nadalje tesno združevati vsa prostovoljna gasilna društva slovenskih dežela avstrijske monarhije. O, ne motite se, bratje, to ni običajno, plitvo, slavnostno podjetje, h kateremu se pripravljamo, marveč to je delo važno in resnično, delo, s katerim hočemo pokazati, koliko odkritih, vnetih in požrtvovalnih sinov ima ideja slovenske vzajemnosti v prostovoljnem slovenskem gasilstvu. O pridite, dragi bratje, prijatelji od gorečega Juga slovenskega, s krajev sneženega Triglava, od bregov sinjega Jadranskega morja in iz pokrajn ladne Save in Drave. Pridite vsi in mi Vas privijemo v svoje razgreto naročje, kakor rodne brate, kakor sinove jedne velike naše Slavije, blagoslavljajoče, krasni prepod slovenskega pobratimstva. O, pridite! K svojim pridete in kakor od svojih bodete pozdravljeni. Matka Praga Vas sprejme v odprto naročje, ta zlata, slovenska Praga, katera je bila in je ognjišče našega narodnega življenja. — Združenje prostovoljne požarne brambe slovenske: M. U. dr. Lud. Cwiklicer, starosta. Rudolf Gudrich, tajnik. Deželna osrednja gasilna jednota kraljevine češke v Horaždovicah: M. Mayer, starosta. A. L. Seidl, tajnik.

Slovensko trgovsko društvo v Ljubljani naznanja, da se iščejo potom društvene posredovalnice od strani gg. trgovcev naslednje moči v nameščenju: 1 pomočnik manufakturne stroke za Ljubljano, 1 pomočnik manuf. stroke za Celje, 1 pomočnik špecer. stroke za Ljubljano, 1 pom. špecer. stroke za deželo, 1 kontorist za Ljubljano, 4 kontoristi za deželo, 1 pomoč. mešane stroke za Ljubljano, 3 pomočniki meš. stroke za deželo, 1 prodajalka za deželo, 1 pomoč. želez in špec. stroke za deželo, 1 poslovodja za deželo, 3 učenci za deželo. — Od strani nastavljenecv iščejo naslednje službe: 7 pomoč. špec. stroke, 6 pomoč. manuf. stroke, 2 pomoč. špec. in manuf. stroke, 3 pom. špec. in želez. stroke, 7 pom. mešane stroke, 3 pom. špec. in galant. stroke, 5 kontoristov, 4 blagajničarke, 1 potnik ali poslovodja, 1 učenec.

Iz drugih krajev.

Grozna toča je pobila celo vrsto okrajev v južnem delu kraljestva Češkega. Cele, neizmerne, nepregledne planjave so spremenjene v puščavo. Vse obseže, ki je bilo, v pravem pomenu besede, zasuto od grozne toče, meri 6400 kvadratnih kilometrov, a prizadeto je po nesreči kakih 500.000 duš. Jedro tega ozemlja, na katerem je letina popolnoma uničena, meri v dolgoti 160 km, v širini 24 km, a površje 3840 kvadratnih kilometrov. To je 13. del od vsega prebivalstva Češkega. Na tem ogromnem ozemlju je vse uničeno; nesreča je bila tako silna, da ostane nepozabna v gospodarskem življenju Češke. Takega naravnega dogodka morda ne pozna zgodovina Češke. Ali ni bila uničena samo žetev, ampak tla sama so tako razdejana, da po nesreči ne bi bil mogel nikdo uganiti, kaj je bilo nasejano. Toča je padala kakor jajca debela po vsem tem ogromnem ozemlju. Vihar pa je bil tolik, da je drevje ruval iz zemlje. Samo v političnem okraju Strakonickem so izvedenci cenili škodo na šest milijonov kron. V okraju Pisek znaša škoda več milijonov. Škode na vsem ozemlju seveda ni možno preceniti, ali to je gotovo, da bo znašala več — deset milijonov. V mestu Pisek znaša n. pr. škoda samo na občinskem imetju kakih 200.000 K. Z eno besedo: nesreča je bila to, koje posledice bo ljudstvo občutilo mnogo let. Pomoči od dežele in države je pričakovati.

Papeževo premoženje. Piše se v današnjih dneh o velikanskem premoženju papeževem. In o tej stvari hočemo tu par besedi izpregovoriti. Mnogi časopisi prinašajo kaj neumne in neumestne novice, da bo papež zapustil svojim sorodnikom od 15 do 30 mi-

lijonov. Toda temu moramo odločno ugovarjati. Papeževo premoženje se da skoraj natanko določiti. Papež ima na leto do 3000 frankov dohodkov, ki mu teko iz njegovega posestva pri Maenzi. Le to posestvo je namreč podedoval, ko je bil še škof, in sicer mu je to posestvo pripadlo po delitvi dedščine starišev. Grof Ludovik Pecci vsako leto izroči papežu ta denar. 3000 frankov znaša torej papežev osebni dohodek. Ako si tedaj mislimo, da je papež od leta 1878 (do tedaj ni imel nikakega premoženja) vse letne dohodke položil na kapital, bi utegnili vsi ti dohodki do danes znašati z vsemi obrestmi vred kakih 100.000 frankov. Vrh tega je papež prejel mnogo drugih daril; ta darila, ki je večinoma vsa poslal v Carpineto, bi tudi utegnila znašati 100.000 frankov. To je vse njegovo premoženje. O papeževem premoženju kot takem, ki je tako rekoč državno posestvo in se podeduje od papeža do papeža, ne moremo tukaj govoriti. To premoženje je baje znašalo ob smrti državnega tajnika Antonellija 30 milijonov. Od tedaj pa ni naraslo premoženje, nasprotno še zmanjšalo se je; bilo je namreč slabo naloženo in tekomo časa se je jako skrčilo. Ob jubilejnem letu se je to premoženje zopet povečalo po mnogih darovih, toda ne znaša nikakor ne čez 30 milijonov. Da od tega premoženja ne bodo podedovali papeževi sorodniki, to je jasno kakor beli dan. Nasprotniki krščanstva

pač radi vpijejo o velikanskem premoženju papeževem in o njegovih neštetihi milijonih, a to kriče le iz osebnega sovraštva in osebne mrznje do vsega, kar je v zvezi s katoliško cerkvijo. In tem želimo le, da bi se nekoliko bolj poučili o papeževem premoženju in še le potem pisali — in gotovo bi bila potem njih sodba v marsičem drugačna. — V oporoki, katero so minoli teden odprli, zapuščarajni papež vse svoje osebno premoženje cerkvi z opombo, da je svojim sorodnikom že v svojem življenju zadosti daroval.

Trden želodec ima neki kmetski fant, ki je meseca maja vstopil v bolnico svetega Jožefa v Parizu. Zdravniki so kmalo opazili, da mora imeti nekaj v želodcu. In res so našli pri operaciji več žlic, vilice, nože, žreblje, ključ, dolgo šivanko, kos glavnika in še mnogo drugega, vsega skupaj 25 predmetov, ki so bili 230 gramov težki. Fant je sedaj popolnoma zdrav. Priznal je, da je požrl pred

več leti vse te predmete, da bi se na ta način usmrtil, ker je mačeha žnjim grdo ravnala. Svojemu trdnemu želodcu se ima zahvaliti, da je ostal pri življenju.

Nekaj o umrlem srbskem razkralju Milanu. Nekega dne, potem ko se je odpovedal vladanju, je igral Milan v nekem krogu plemenitšev in pri tem vedno zgubljal. Kar se obrne in zapazi za seboj barona X. »No, zdaj se ne čudim več, da imam tako smolo«, zakliče Milan. »Kadarkoli stojite Vi za mojim stolom, gotovo vselej zgubim.« Baron pa mu mirno odvrne: »Vi pretiravate, gospod! Ko ste zgubili svoj prestol, nisem stal za njim.«

Loterijske številke

Linc 25. julija: 4, 46, 40, 25, 3.
Trst 25. julija: 61, 47, 21, 56, 28

Listnica uredništva. G. Rabaz v Istri: Obzljujemo, da ne moremo sprejeti, ker imamo premalo prostora za domače dopise.

Društvena naznanila.

- Dne 2. avg.: »Podružnice sv. Cirila in Metoda v Št. Juriju ob juž. žel.« veselica v Vrbnem
» » » »Podružn. sv. Cir. in Met. za Polzelo« veselica s petjem, tambur. in igro v prostorih g. J. Žigana. Začetek ob 3. uri pop.
» » » »Slov. pev. društva 'Zvon' pri Sv. Miklavžu bl. Ormoža« veselica s petjem, tambur., igro, šaljivo pošto in bitko s konfetijem.
Dne 9. avg.: Društva »Kmetovalec« v Gotovljah občni zbor. O živinoreji predava tudi potov. učitelj g. M. Jelovšek.
» » » »Braln. društva pri Sv. Ani na Krembergu« občni zbor in veselico z govorom, petjem, tamb. in deklamacijo.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Najmanjša objava 45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Večkratna objava po dogovoru.

Proda se.

Peska ali šodra iz apnenega kamna kdor želi, ga lahko dobi pri gospej Ritonja v Poličanah. 387 10—4

Novozidana lepa hiša s tremi sobami, vrtom, novim vodnjakom, z lepim razgledom, za vpokojence zelo pripravno, se proda. Oglasi se naj pri Janezu Kac, gostiln. v Slov. Bistrici. 367 2—2

Mala hiša s sadnim in zelenjadnim vrtom, za vpokojence ali obrtnike posebno primerno, je na prodaj. Več pove Anton Merzhun, Maribor, Weinbaugasse 23. 352 4—3

Novo zidana hiša se proda s tremi sobami in z dvema kuhinjama ter prodajalnico, velikim vrtom z ograjo in vod-

njakom, z dvema svinjakoma, perilno kuhinjo in veliko kletjo in s tremi drvarnicami. Ceno ima 3000 glđ. in je 15 minut iz Maribora, občina Pobrežje, staržuneska cesta št. 215. 374 2—2

Novozidana hiša s šestimi stanovanji v Novivasi pri Mariboru se št. 166 za 4500 glđ. pod ugodnimi pogoji takoj proda. Več se izve pri lastniku. 344 2—2

Nova enonadstropna vila s 6 sobami, 6 kuhinjami, z lepim vrtom in vodnjakom ter jako lepim razgledom in svežim zrakom, se takoj po ceni proda v Spod. Radvanju pri Mariboru šte. 179. Najemnina znaša na leto 720 K. Posebno sposobno za penzioniste. 386 2—1

Hiša na deželi, na zelo važnem prometnem kraju, tik okrajne ceste in kolo-

dvora, pripravna za vsako obrt, h kateri spada tudi nekaj zemljišča, se proda. — Naslov pri upravništvu. 381 2—1

Enonadstropna novozidana hiša, 12 let davka prosta, s prodajalnico, blizu cerkve in šole, na leto 700 glđ. najemnine, se proda za 8000 glđ. v Schoschterschasse št. 165 v Studencih pri Mariboru. Izplačati je 3000 glđ. 377 3—1

Enonadstropna hiša v Studencih št. 125 pri Mariboru, s 6 stanovanji, klet in dva vrta, se po jako nizki ceni proda. Kupci se naj tam oglasijo. 385 1—1

Proste službe.

Pomagača, pridnega in izurjenega, sprejme takoj Matej Bregant, kovač v Orehovi vesi. Hoče—Slivnica. 371 2—2

Fanta, čvrstejša, poštenega, s potrebno šolsko izobrazbo, sprejme za trgovskega učenca »Kmetijska zadruga« v Slovenj. gradu. 370 2—2

Močnega učenca z dobro šolsko izobrazbo sprejme takoj Jožef Kolarič, mizarski mojster v Mariboru, Tegetthoffov trg št. 3. 379 2—1

Dobrega hlapca, ki zna dobro voziti s konjem, ki je zvest in priden, se sprejme. Kje, pove uredništvo. 382 3—1

Razno.

Harmonike vsake vrste izdeluje zelo nizkih cenah Jožef Filač v Studencih pri Mariboru št. 148. Izdelovalnica obstoji že 35 let in sicer prej v Spod. Dravogradu. 383 4—1

Podpisani naznanjam žalostnim srcem vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in nekdanjim sosedom, da so moja ljuba, zlata mati

Uršula Vojsk

v ponedeljek, dne 18. julija t. l. po kratki, mučni bolezni v 87. letu starosti mirno v Gospodu umrli. Priporočam blago pokojnico vsem znancem v pobožno molitev in spomin.

Ob enem izrekam najiskrenejšo zahvalo veleč. g. Jožefu Čížek, dekanu v Jarenini, za mrtvaško sv. mašo in opravilo, sosodnim duhovnim sobratom in slav. učiteljstvu za spremstvo pokojne do groba, ter vrlim pevkam in pevcom za milo petje doma in pri odprtem grobu.

Zahvalim se prav od srca vsem ljubim faranom, ki so nepričakovano v obilnem številu spremili pokojnico k zadnjemu počitku, gospej Bračkovi za pomoč v zadnjih trenutkih bolezni in za podarjeni lepi venec, kakor tudi vsem znancem in prijateljem za pismeno in ustmeno izraženo mi sožalje povodom smrti predrage matere.

Spod. Sv. Kungota, dne 27. julija 1903.

Alojzij Vojsk, župnik.

Priložnostni nakup! *****

**Popolna razprodaja zaloge
pohištva**

kakor: železnih mat politiranih ter mehko sestavljenih stolov, tas za serviranje, obešal in nastavkov za obleko ter sploh vse, kar je v zalogi, **proda** radi preselitve in vsled prizadetega mu požara **mnogo** pod lastno ceno

Nikolaj Benkič, 341 5-4

mizarski mojster in zaloga pohištva v Mariboru, Tegetthoffova cesta 26.

pri Mariji lurški

P. SREBRE,

Maribor. Tegetthoffova ul. 23. Maribor.

Mnogovrstna zaloga pohištva, 17 24-15

poliranega, iz orehovega lesa in poliranega mehkega lesa; **zofe, divani, matraci, žični matraci,** posteljne **vloge, preproge, zastori, odeje, rjuhe, perje** in puh za podzglavnike, **brisalke, kuverte** in **namizne prte.**

Raznovrstno blago

za moške in ženske obleke. Sukno za talarje in cele obleke za velečast. gospode mašnike.

Vse zelo po ceni!

pri Mariji lurški

Trgovskega učenca

s poštene hiše, z dobro šolsko izobrazbo sprejme takoj tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. 5.

Naročila za

krajevne razglednice

lično in fino izdelane sprejema

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku.** Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Vrtec sv. devištva

ali **nauki za mladenke.**

Sestavil **Martin Jurkovič,** kn. šk. duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Petru poleg Maribora. **Cena knjigi 3 K, s pošto 3 K 20 v.**

Dobi se

v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. št. 5.

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju „Južno-štajerske hranilnice“ v Celju, zastopane po dr. Juriju Hrašovec v Celju, bo

dne 2. septemb. 1903 ob 10. uri dopol.

pri spodaj oznanjeni sodnji, v izbi št. 2 dražba nepremičnine vl. št. 16 k. o. Unterleskovetz, obstoječe iz hiše, gospodar. poslopja, host, njiv, pašnikov, vrta in travnika s pritiklino vred, ki sestoji iz voza, pluga in brane.

Nepremičnine, ki je prodati na dražbi, je določena vrednost na 5430 K 64 v, pritiklina na 24 K.

Najmanjši ponudek znaša 3636 K 43 v; pod tem zneskom se ne prodaje.

Dražbene pogoje in listine, ki se tičejo nepremičnine (zemljiško knjižni izpisek, izpisek iz katastra, cenitvene zapisnike itd.) smejo tisti, ki žele kupiti, pregledati pri spodaj označeni sodnji v izbi št. 2 med opravljenimi urami. 380 1-1

C. kr. okrajna sodnija Ptuj, oddel. IV.,

dne 20. julija 1903.

Jožef Kolarič,

mizarski mojster v Mariboru

Tegetthoffov trg št. 3

(prej samostan sester reda sv. Frančiška),

absolviran obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem muzeju na Dunaju 376 26-1

se priporoča slavn. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za poslopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalnice, ter vsakovrstno delo v šoli in cerkvi v vseh slogih najfinejšega in najpriprostejšega izdelka.

Načrti in proračuni so na razpolago.

Slovanske knjižnice „Pod lipo“ 2. zvez.

Stolni dekan

d^{r.} Ivan Križanič.

Cena knjigi 30 v, s pošto 35 v.

— Dobi se v —

tiskarni sv. Cirila v Mariboru
Koroške ulice št. 5.

ANTON KIFMAN

280 10-7

največja štajerska zaloga ur iz najboljših izdelovalnic.

Glavna prodajalna: Gosposka ulica št. 5, — filijalki: Tegetthoffova ulica št. 27 in Koroške ulice št. 7.

Srebrna ura z dvoj. pokrovom gld. 5.— Srebrna remonter ura gld. 3.50 Srebrna ura, remonter, gld. 3.50
s posebno močnim in najboljšim kolesovjem gld 7.50, s posebno močnim in najboljšim kolesovjem gld. 5.50. s posebno močnim in najboljšim kolesovjem 5.50.

Srebrne verižice

c. kr. buncirane

15 gramov težke	gld. 1.20
20 " " "	1.60
25 " " "	1.90
40 " " "	2.60
50 " " "	3.—
70 " " "	4.40

Verižice iz 14 karatn. zlata

c. kr. buncirane

12 gramov težke	gld. 17.—
18 " " "	24.—
24 " " "	30.—
30 " " "	37.—
40 " " "	48.—

Za vsako uro se jamči 3 leta.

Nove, suhe gobe
kakor vse deželne pridelke
kupi ANT. KOLENC,
trgovec v Celju.
Priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo vsakovrstnega špecerijskega blaga na debelo in drobno. 358 10-3

Restavracija
Narodni Dom v Mariboru
nazanja slav. občinstvu, da toči
pristno vino iz goric:
Pišcecko, last. Gerc lit. po 36 kr.
Bizeljsko, " Cizel " " 44 "
Goričak, " Ploj " " 60 "
V steklenicah „Sremski Bordeaux“
dr. Schmiermaul po 1.— gld.
V steklenicah O-L „Vinskivrh“,
Klet. društ. v Ormožu po 80 kr.
Pivo:
Delniško (Laškitrj) lit. po 20 kr.
Budjeviško " " 24 "
Vedno gorka in mrzla jedila se dobe po nizki ceni.
Sobe za tujce so vedno na razpolago.
Jan Jaroslav Sagl, restavr.

V podpisani zalogi je ravnokar izšla zanimiva knjižica
Umor
S slikami! S slikami!
kraljeve družine v Belemgradu
opisujoč strašne dogodke v noči od 10. na 11. junija 1903 na srbskem kraljevem dvoru.
Cena komadu je 15 v, s pošto 18 v.
Razprodajalcem 25% popusta.
Pri odvetju 50 kom. 2 kom. povrh, pri 100 kom. 5 komadov.
Razpošilja se samo proti predplačilu ali pa po poštnem povzetju. — Naročila z denarjem se naj pošiljajo na tiskarno sv. Cirila v Mariboru.

DEMETRIJ GLUMAC,
kotlar v Mariboru
Kaserngasse št. 13. Kaserngasse št. 13.
priporoča svojo veliko zalogo kotlov za kuhanje žganja, kotlov za perilo in peronospera brizgalnice.
Izdeluje in popravlja vsakovrstna v njegovo stroko spadajoča dela točno in poceni. 265 13-12

Trgovskega pomočnika
sprejme tvrdka Julij Žigan na Polzeli v Savinski dolini. 355 3-3

Kupijo se gozdi,
ki so že godni za sekanje, kakor tudi vsake male gozdne razdelbe (jelk in smrek) proti takojšnjemu plačilu. — Ponudbe na: **Leop. Weiss v Karlsbad-u 1013.** 349 3-3

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.
Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladotletnih otrok in varovancev.

Stanje hranil. vlog 17 milijonov K. Rezervni zaklad nad 400.000 K.
Mestna hranilnica ljubljanska
na Mestnem trgu
z raven rotovža

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.
Posoja se na zemljišča po 4³/₄% na leto. Z obrestmi ared pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 92 in pol leta. Ako pa želi doznik poplačati dolg z vsemi obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.
Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje in sicer po 4¹/₂% do 5%.